

Orge.

Cant. 1.9.

Castritatis
victime, &
martyrium.

S. Ambr.

S. Chrys.

nas istas pudore, ac puritate ornatas? Existimo planè istiusmodi Ecclesiae genis Martires adumbrari (ut non semel dixi) genæ enim Ecclesiae nominantur Cantic. 4. 3. ex multorum placito: *Sicut fragmen malo puniti, ita genæ tuae.* Ubi egregie ad rem nostram Justus Orgelit. Illi in facie Ecclesiae decorum efficiunt, qui comitante verecundiæ castitatem obseruant. Sive SS. Martyres, qui imitantes Christi passionem, rofeo sanguinis sui decoro perfusi sunt. En tibi quas genas exornet Sponsus elegans ac pretiolo castimoniam fræno: en ubi sedem habeat pudoris, & pudicitiae columba aurea, argenteaque; in Martyrum nempe animis, & corporibus: ad hos advolat tanquam ad purpureos fortis, eroris rivulos, & fluente plenissima, ut quæ lacte erat lata, id est, candidissima, purpureo sanguine tingatur, & candidior apparet; è rofeo enim martyri liquore efflorefcit magis niveus pudicitiae candor. Hinc claret illorum verborum sensus: *Murenu-*

las aureas faciemus tibi vermiculatas argenteo. Ubi pro murenuis est eadem vox originalis torim, quæ ponitur pro turribus, seu columbis: monile videtur esse in turrum, seu columbarium similitudinem efformatum ex auro, & argento, ex auro intus refulgentem, ex argento foris albescente, in purpurae notulis quibusdam sufflavi coloris, & purpurei. Unde LXX. reddunt: *cum flagratis, punctibus, cicatricibus:* quæ purpurei seu sanguinei coloris sunt. Quid dici poterat elegantis pro commendanda Martyrum pudicitia columbina, argentea, candidissima, quæ martyrii vermiculo picturata, seu purpurascens, eximum est nostra religione ornamentum? Nonne in his verbis exprimitur satis perspicue quanta sit quæcumque elegans castimoniam, & martyrii adiunctio, & germanitas?

1004 Hæc pudicitia, & martyrii germanitas tanta est, ut primò ante martyrium sanguinis, castimonia ipsa exornet martyrii vocabulo, honore, & coronâ; pudicus enim semper est hostia, Martyr, sacrificium. Sic Virgines appellat S. Ambrosius lib. 1. de Virginibus: *Stabat ad aram Dei pudoris hostia, victima castitatis.* Pudicus certè non oportet boves querere inauratis cornibus, ac ne pullos quidem columbarum, aut parturatum; totus hostia est, totus sacrificium. Sine acerra votivum ignem gerit, sine cultro ubique vitam immolat, illi spirare, litare est. Etiam dum cubat, & otiatur, operatur sacerdos, sine ara fit Sacerdos, sine flamma holocaustum accendit, absque thure dulce, & divinum thymiana in celum mittit, Deus admittit in odorem suavitatis. Absque sanguinis profusione purpuratus est, absque vitæ dispendio mortuus pro Christo, pro pietate, pro veritate: ut hoc castimoniam martyrium præeat martyrio crux. Divinissime S. Chrysostomo. initio Orationis de S. Thecla rem illustrat totam: *Virginitas illis qui rem accurate perpendunt, magnum quoddam martyrium, ante martyrium videatur.* Sunt enim crudeles quidam carnifices corporis voluptates. In modo carnificibus crudeliores: nam vinculis torquent, non manu fassus: per oculos animam vulnerant: per aures mentis rigore, atque constantia, luxuria fances admovent: aspero flagello intellectum flagel-

lant: novis subinde præliis nos lacerant, &c. Qua de re Sancti Ecclesiae Proceres multa fuderunt aurea dicta. Idem Chrysostomus. Serm. de S. Barlaam Martyre, & lib. de Virgin. cap.

27. & 34. S. Ambrosius. Serm. 20. in Ps. 118. S.

August. Ser. 250. de Tempore. S. Bernar. in Sententiis. Cassianus collat. 20. & alii multi,

qui castitatem appellant incruentum martyrii genus cum cruento comitatum: nam per illum trucidatur carnis lascivia, gladio generosi proposito adacto intra spiritus viscera.

1005 Adde, eam esse pudicitia vim, ut ipsa Martyres faciat, fitque quasi candidissima Martyres cruenter martyrii mater, quatenus scilicet ad ipsos martyres facit.

LUC. 14.26.

illud tolerandum aptat Christianum animum, iis abscissis tetraaculis, quæ multos à mortis pro fide subeundæ procinctu retraxerunt. Sic capienda S. Ambrosius verba lib. 1.

de Virginibus laudantis sanctissimam virginiculam Agnetem: *Habetis igitur in una S. Ambro-*

stia duplex martyrium pudoris, & religio-

nis. Non ideo laudabilis virginitas, quia in

Martyribus reperiatur, sed quia ipsa Martyres faciat. Verè Martyres facit, quia ab-

sente castimoniam, martyrii decus non est:

ut verò sit, ipsa adit necessum est. Hinc il-

lud illustre Christi Domini monitum apud

Lucam cap. 14. 26. *Si quis venit ad me, & non*

odit Patrem suum, & matrem, & uxorem, &

filios, & fratres, & sorores, adhuc autem, &

animam suam, non potest meus esse discipulus.

Negotium multum facilius hæc verba mul-

tis. Cur mundi Magister suos adhortetur,

ut odio prosequantur, quos magni haben-

dos non semel dixit, & indicit? Et interim

alii cognatis prætermis; cur uxorem odise

se precipimus, quæ charissima est vitæ co-

hæres, & consortium communis naturæ;

quæ legi divinæ conjuncta charitatem in na-

turam verit: ut fiat una caro, & unus spi-

ritus? Respondent sapienter Ecclesiae Pa-

tres, quod jubet Deus in parentibus, uxori-

bus, & cognatis odisse, esse ipsam om-

nino iniquitatem, & ea omnia, quæ divi-

næ voluntatis obtemperatio obstaculo es-

se possunt: neque enim aliter nos vult pro-

pinqus detestari, quæ nostram ipsam ani-

am, seu vitam, ut demonstrant illa verba,

adduc autem, & animam suam: quod non

tam odium animæ nostræ est, quæ amor.

Unum audi Gregorium eam Homil. 37. in

Evangelia. Ut Dominus demonstraret hoc ei-

ga proximos odium non de affectione procede-

re, sed de charitate, addit protinus dicens;

adduc autem, & animam suam. Odise ita-

que præcipimus proximos, odise, & animam

nostram. Constat ergo quia amando debet odise

proximum, quia sic eum odit sicut semetip-

sum. Tunc etenim bene nostram animam odim-

us, cum ejus carnalibus desideriis non ac-

quiescimus.

1006 Accedo proprius ad Martyres no-

stratos. Certè illis signatim præcipitur, ut odio

carnaliter propinquos habeant, sicut suam-

met ipsorum animam: ne carnali amore irre-

titi, a martyrio retrahantur. Accipe S. Ambro-

sii commentarium loco memorato: Non

magis illecebris, quæ suis commisit venenis?

Quæ plurimos à martyrii consummatione se-

pe revocavit? Sepè cognovimus, quoniam quem

formidolosa carnifex pompa non terruit, nec

divisi lateris fulcum infregit, nec ardentes la-

mina à triumphalis fortitudine rigore abduce-

re potuerunt, eum inter sacra jam præmia

constitutum uxor tenere sobolis oblatione miserabilis unius lacrymæ miserazione decepit.

Verissime, rectissimeque. Vide S. Hilarius

in Ps. 118. ad litteram samech, ubi rem il-

lustrat luculentem. Ut luculentius appareat,

quæ sit, ad martyrii gloriam obtinendam,

necessarium carnis lascivientis odium, & con-

fessio, obruncatioque mollis, & blandi domi-

licorum amoris, spiritus divini virtute,

& dilectæ castimoniam vi atque potentia per-

ficienda. Nec non palam fiat, quæ succen-

so venerandæ pudicitiae amore fuerint Mar-

tyres inspirati, & inflammati; siquidem nulla

vis amoris in suos, mollis quædam, ac

confiliatricula uxoriae dilectionis affectione,

potuerit eos inter immanissima tormenta con-

stitutis, inflectere, & evocare à recto, & à

morte pro Christo.

1007 Denique observo, præstanti hac pu-

dicitia fusile mirum in modum Martyres

communitos, quasi æreis armaturis, adver-

sus ingruentum malorum impetus, quos ca-

stitutis robore, & amore facile, & generose

exantulan. Alibi fusile efficere canobrilla

purpurei Vatis verba Ps. 2. 9. *Reges eos in*

virga ferrea, & tanquam vas figuli con-

fringes eos; sensu verè litterario esse refe-

renda ad Christi imperium, & regimen, se-

condum speciem durum, severum, rigidum;

sed subditus utile, gloriosum: quo ipsi mo-

derantur usque ad sanguinis, & vitæ profu-

sionem: in Martyribus enim apparere perspi-

cuè severitas hujus virgæ, & quæ sit fer-
rea, & eos confringens tanquam vas figuli.

Ut verò duros holce vitæ casus Martyres

moliant, ut hos incommodorum impetus in-

fraude perferant animo, ut corpora sua tan-

quam vasilia obiciant confringenda, quibus illi,

quæso, cataphracti armentis?

Subtextit pius Cantor: *apprehendite disci-*

plinam. LXX. habent *sacram eruditionem,*

castigationem, litterarum studium, puer-

rum institutionem. S. Hieronymus. *verit:*

adorare puræ, Genebrardus, *osculamenti pu-*

ritatem. Rabb. Salomon, *armarini pu-*

ritate cordis. Et quidem verbum Hebraicum

nasac, pro quo LXX. *apprehendite posue-*

re, significat osculari, adorare, armare,

ferre arma, *armari se omni armaturâ,* seu

universitate armorum. Ecce quibus armis

Propheta Deo plenus præmuniri vult Ec-

clesiae Martyres, præmunitosque intueatur

ad duros virgæ ferreæ ictus, id est, marty-

rii confricationem; fortissimæ nempe castimo-

niæ: quæ in Martyrum corporibus, ut in

templo religiosissimo, tanquam lituo argen-

te resonat, & ostendit coronam.

1009 Etenim multa occurunt, quæ Mar-

tyres à fortitudinis dura aggredientis, & fu-

stinentis præstantia illustrissimè commendant;

selectiora producam in varias partes divisa:

quorum capita erunt. Primo militaris fortitu-

do, que apud gentes omnes stabilire solet

<p

injurias, & convitia, atque acerbissima quæcunque cruciamenta æquo animo, imò gaudente. Ergo ad opus.

Bellica Fortitudo.

C A P. I V.

Martyres sunt in Ecclesia Christiana chori castrorum, belli robur.

1010 **I**n signe omnino decus continet, & commendationem singularem apud omnes nationes, militaris fortitudo, qua belli pericula spectat, & aggreditur. Est huic similis nostrorum Martyrum fortitudo, imò verò etiam longo ei praestat intervallo. Verè illi fortes, vereque milites strenuissimi, infraicti & robusti pectoris & animi in periculum gravitate aggredienda, tormentorum immanitate, & morte ipsa subeunda. Certè inter innumera alia hujus bellice fortitudinis præconia, illud in primis occurrit ex cap. 7. Canticorum, ubi Ecclesia suorum Martyrum, militum fortissimorum, robore, circumquaque stipata, & munita, cum choris castrorum componitur: *Quid videbis in Sulanite, nisi chorus castrorum?* Novum hoc. Ecclesia militantis encomium à rebus bello præclarè gestis. Quasi dicat, quid in illa pulchrius, quid jucundius, quid glorioius, quid spectacione dignius, quam quod, ipsa quanta quanta, sit quidam castrorum choi ordinatissimi, terribilis, fortis, admirabilis? Nihil in illa molle, sed militaria omnia, laboris, fudoris, & fusi sanguinis plenissima. Recte Genebrardus explicat: *Nihil promittit puellis se se ipsi adjungere cupientibus, nisi Cruces, & conflictus, nisi turbas militares, & binas acies, velut in choro, ordine procedentes ad committendam pugnam.* Et præclarè Theodoreus: *Sponsa multis è sanctis constata propter fortitudinem atque excelsum animi robur, armaque militaria castris est similis.* Et S. Gregor. Magn. ibi: *Castra militantium sunt: castra ergo in Sulanite videbunt, quia pro fide, quam modo impugnat, tunc robustè contra infideles præliabitur.* Quæ omnia ad Martyres spectant. Verba diversimodè premo, & illustro.

*Can. 7. 1.
Landatur
Ecclesia à
rebus bello
præclarè ge-
stis per suos
Martyres.*

Cenebr.

S. Grego.

*Suna mitis
etymologia
ad Martyres
speciat.*

S. Hiero.

purpurā celebris fuit; vel etiam quia ex officio erat purpuraria, sive vermicularia vermiculo aut purpura vestes, & stragula inficiens. Hæc omnia in Ecclesiam cadunt bellissimè; & nihil aliud à divino Spiritu designari putaverim príncipe, & arcano sensu, nisi summam gloriam, quam Ecclesia habet à suis Martyribus strenuis militibus, qui suo cruce mirum in modum eam colorarunt, & condecorarunt. Cumque Martyres sint veluti membra corporis Ecclesiae, hujus dicitur esse opus quod fecerunt ipsi filii, atque ipsa in illis effundere videtur suum sanguinem, quo tincta veluti coco, & purpura resulget, nominaturque *Sulanitis*, id est, *coccinea*, quia verò carceres, Cruces, & vincula subit, *captiva* dicitur: appellatur autem *spoliata in vulnerationibus*, seu *ad vulnerationes*; quia in Martyribus suis nudata uestibus ad flagella multa, & carnificinam. Unde gloriose prodidit ejus fortitudo militaris, tui Martyrum utriusque sexus, & omnis ætatis militibus communia.

1012 Sed expendo adhuc illud Ecclesiae elogium, *spoliata ad vulnerationes*. Etenim illa SS. Martyrum spoliatio seu nuditas ad excipiendo cruciatus, in singularem cedidit Ecclesiae ipsius pulchritudinem; atque eximis roboris, militarisque fortitudinis argumentum est. Quid est quid Martir Jobus, ut cum hoste congregatur legitime, vestimenta confidit? cap. 1. 20. *Tunc surrexit Job, & scidit uestimenta sua.* Dixi antelapso capite nu. 989. ex Origene lib. 1. in Job, fortissimum hunc Athleam uestes discidisse juxta Syrorum consuetudinem, qui congressuri cum hostibus, uestimenta deponunt, aut concidunt, & sic nudi se se in medios inimicorum cuneos audacter conjiciunt, quod est eximia fortitudinis consilium. Ut verò Job suum militare robur, & constantiam ostendat, corpus nudat, & spoliat ad vulnera, ad plagas, quas expectabat. *Ob hoc confundit* (ait Origenes) *ut expeditior, atque constantior exitisset in prælio.* En cur Ecclesia in suis Martyribus pugnans dicitur *spoliata ad vulnerationes*: ut planè spoliatiōne hac commendetur invicta, & imperterrita illorum fortitudo, infrafectusque animus. Vide si hoc illustrent illa Sanctorum 40. Martyrum verba apud S. Basil. Homiliâ de eorum laudibus; cum enim uestibus spoliarentur suis, sic loquuti: *Non amictum eximus, sed veterem hominem, concupiscentia deceptione corruptum deponimus. Gratias agimus tibi Domine, quod cum isto amictu simul & peccatum exuere licet; quoniam ob fermentum eum induimus, ob Christum vero extimus. Relinquamus hunc amictum propter Paradisum, quem perdidimus.*

*Ecclesia spo-
liata ad
vulneratio-
nes, ut
Athleta for-
tissimus.*

S. Basili.

1013 Deinde in Ecclesia sic spoliata, & purpurata nihil aliud inspicendum pronuntiatur, præter *choros castrorum*. LXX. efferrunt; *Quid videtis in Sunamite, quæ venit* Can. 7. 1. *sicut chori castrorum?* Quidquid in ea spectatur, bellicum est, bellicum resonat, militaris ordo armis instructus omnigenis, & terrorem hostibus incutens. Sed expendamus quid *chori*, quid *castra* sint. Primò pro, *choros*, Hebraicè est *machol*, sive *macholah*, quod significat instrumentum bellicum ad acuendos animos, ut in castris tympanum, tuba, fistula, pifaro, cajas, trompetas, y tambores:

*Quidquid
in Ecclesia
spectatur,
bellicum est,
& sonata.*

*Audi bellica
tympana.*

*S. Chryf.
Theod.*

*S. August.
Tympanizat
Christus è
cruce.*

Pf. 150.

S. Brun.

*Tympani-
zant simili-
ter Martyr-
res.*

*Fistulam
audi mil-
itarem.*

Pf. 41. 8.

Pagi.

bores: ut observat hic Rab. Abenezra. Vetus translatio Hispanica vertit, *atabales*. Atqui si lubet audire bellica tympana crebro crebrius in hoc Martyrum congressu militari pulsata, dispice ipsa illorum corpora istibus impetrata *impetum*, & cæsa utique ad carnificinam. Inde Paulus ad Hebreos scribens cap. 11. 35. dixit de antiquorum Patrum perfectione: *Alii discenti sunt. Græcè, fistula-
ti, excoriati, suspensi sunt. S. Chrysost. & Theodoret. decollati sunt: ait Græcum sonat;
tympanizati sunt. Indigitus videoit Eleazarus, de quo 2. Machab. 19. v. 28. Volun-
tariè præbat ad supplicium: Græcè, ad tym-
panum, ubi flagris cædebantur, tundeban-
turque loris, baculis, malleis: erat enim gen-
us tormenti, in quo validè pulsabantur,
uti pelles diffiant in tympano. De Davi-
de fatuum se, & amentem simulante coram Achis Rege Geth, dicitur 1. Reg. 21. 13. & impingebat in ostia porta. Multi transfe-
runt tympanizabat, inter quos S. Augustin. Concio 2. in Ps. 33. qui putat hæc typi-
cè ad Christum Crucis martyrum subuen-
tem referenda: *Et tympanizabat: quia tym-
panum non fit nisi cum corium in ligno ex-
tenditur. Et tympanizabat David, signifi-
cans quid crucifigendus esset Christus. Tym-
panizabat ad ostia Civitatis: que sunt ostia
Civitatis, nisi corda nostra, que clausera-
mus contra Christum, qui de tympano Cru-
cis aperiu corda mortalium?* Consonat in tympano Blesensis Serm. 38. Configurati Christo Crucifixo Martyres nostri, tympanizati dicuntur, & ad tympanum ferri dum ad supplicia ferebantur. Propterea prius ipse Vates tympanizans admonet Ps. 150. *Laudate eum in tympano, & choro.* Ad quæ verba S. Bruno Serm. 5. de Martyni, ubi de laudando Deum instrumentis musicis, ita egregie effatur: *Hoc instrumentum propriæ Martyrum est. Tympanum enim verberibus sonat, & nisi feriatur, & percuteatur, non sonat. Tales igitur in tympanis Deum laudabant, qui carnem suam prius jejuniis afflixerunt, & siccatae, Tyrannorum verberibus flagellandam tradebant. Ecce quos castrorum choi agnoscat Salomon, & spectatori mirificè velit in Ecclesia Christiana; Martyni nempe diversimodè vexatos ad tympani sonitum, id est, Christi in Cruce extensis, numerose incidentes, & similiter tympanizati, animosque nostros instimulantes, & accidentes.**

1014 Vis etiam in hac terribili Martyrum acie, forti, & strenua, fistulam audire refo-
nantem? Audi Davidem ad lyram canentem Ps. 41. 8. *Abyssus abyssum invocat: in voce cata-
ractarum tuarum.* Genebrardus ibi: calamitas calamitatem attrahit; nulla calamitas sola; hypotyposis poetica calamitatum, ærumnarum, & tormentorum ingentium, quorum nullus fundus. Martyrum abyssum designat, quam Christus martyrum Princeps ingressus est: *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me: deinde reliqui Martyni. Quid subinde? In voce cataractarum tuarum.* Hebrewicè, ad sonitum fistularum tuarum: atque ita vertunt R. David, Pagninus, Geneb. & alii; Pagni explicat: *Ad sonitum afflictionum, & angustiarum, quæ veniunt super me, sicut aquæ techorum è fistulis.* Inde fistula instrumen-
tum ad canendum ex cannulis compa-

rum. Certè cùm Martyres vulnera, & pla-
gas excipiebant generosè, fistulas bellicas
exauditas dixeris, quæ aures trillabant, &
animos acuebant. Quo tacit, fistulas dici
apud Galen lib. de tumor. præternat. ob-
longos, & angustos sinus os habentes, qui-
bus cicatrix obduci non potest, ex quibus
humor tenuis certis temporibus effluit, du-
cta ab arundineis fistulis appellatione. Quid
pro Martyrum plagiis semper hiantibus, &
quasi sonos fistularum militares emittenti-
bus commodi? Audi quoque in his ca-
stris bellicam tubam. Ps. 97. 6. *Psalrite in tu-
bis ductilibus.* Ubi Augustinus ait tubas du-
ciles, seu metalicas esse, que per tribulatio-
nem difensè edunt sonum harmonicum. Quasi
milites armati, & purpura induiti, ad bellum
properantes, vel ardente jam pugnâ, descri-
buntur illi Ezechielis Cherubini c. 1. quibus
præsignari Martyres nostros, efficere nitar
alibi. Observa quid v. 24. dicatur de his
Cherubinis: *Cum ambularent, quasi sonus
erat multitudinis, ut sonus castrorum. Com-
pone hæc, ut sonus castrorum cum illis, quid
videbis in Sana. nisi chorus castrorum.* Quid
verò sit sonus castrorum, & chorus castrorum, facile est conjectare. In castris namque,
cùm moventur, clangor auditur lituorum,
tympanorum sonitus, & fistularum: cùm verò
ardet pugna, idem clamor auditur, armorum-
que strepitus, & vincentium voces. Ut au-
tem ostendatur, Martyres esse strenuos Ecclesiae milites ad martyrii bellum properantes,
& cum hostibus fortiter dimicantes, excita-
ri dicuntur castrorum sonus, & fragores, dum
adversus eos collidunt Tyrannorum arma
ad vulnera, ad plagas, ad necem.

1015 Nisi mavis tám Salomonis, quād
Ezechielis verba, referre ad hymnos, & can-
tus, quos Martyres ipsi, inter ipsam tormen-
torum irrogationem, Deo dulciter, & ani-
mosè pangebant, in gratiarum actionem, &
publicam Christiani nominis testificationem.
Quo nihil Ecclesiae hostibus formidabilius,
& pro Martyrum fortitudine luculentius.
Sic Theodoreus tractat illa Canti, verba,
dum ait: *Chorus existit divinas laudes in ore Theodor.* gerens. Et Richardus Victorinus ad ea Eze-
cias: *Sonum quasi sonum sublimis Dei di-
Ric. Vic.
cit, eo quod tanta magnitudinis esset, ut ju-
re divinus dici debuisset, sicut ormen Regi-
um, vel Regis digne dici debeat, quod Regi-
am audientiam deceat. Sic etiam de Seraphinis Isai. 6. (in quibus Ecclesiae Martyres
præsignatos diximus suprà parte 2. hujus Iai. 6.
libri 3. c. 18.) dicitur: *Clamabat alter ad al-
terum, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus
Deus exercituum.* Alternatim, vel unà omnes,
ut fieri solet in choro psallentium, hymnos
canebant divinos Domino exercituum,
id est, Christo crucifixo, cui configurati per-
fettiissimè adstabant amore ipsius succensi,
& pro illo strenuè pugnantes. Jam ergo audi-
siderat S. Hilarius lib. 10. de Trinitate: *Diffe-
S. Hilas.
canda colla sua persecutoribus, cum hymnis
Martyres tendunt, & edificatos sibi congerie
lignorum ignes, cum cantis scandunt. Pro-
prietà à S. Basilio Homil. de 40. Martyri-
bus appellantur, Chorus paratus, conventus S. Basili.
maximus eorum, qui ab initio Deum laudant.
Ac deinde: Ecclesia Martyrum, exercitus
triumphantium, chorus laudantium Deum.
Et postea: o sanctum chorus! o sacrum ordi-
nem!**

*Pangeban-
dulciter
Martyres
inter tor-
menta.*